

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/146/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614010073
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Ševčovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7614010073.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Ševčoviča a sudcov JUDr. Jaroslava Chleboviča a JUDr. Bc. Milana Husťáka, v trestnej veci obžalovanej ml. U. U., rod. D., pre prečin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. februára 2020, o odvolaní obhajcu obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 12.6.2019, sp. zn. 3T/22/2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obhajcu obžalovanej ml. U. U., rod. D..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovanú ml. U. U., rod. D. za vinnú z prečinu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v písomnom podnete z mesiaca marec 2011 v obci U. V., okres I., adresovanom Ministerstvu školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, oznámila skutočnosť zakladajúce podozrenie zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., keď uviedla, že dňa 28.2.2011 v objekte G. S. U. V., okres I., ju vtedajší riaditeľ PaedDr. P. K. so zamestnancom centra, fyzicky napadli a spôsobili jej zranenie oka, závraty a otras mozgu, čo si malo vyžiadať jej liečenie spojené s hospitalizáciou, v dôsledku čoho bolo uznesením povereného príslušníka Obvodného oddelenia PZ v U.U. L., sp. zn. ORP-764/SH-PP-2011 zo dňa 13.5.2011 podľa § 199 ods. 1 Tr. poriadku začaté trestné stíhanie pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona a oznamované skutočnosti potvrdila aj po zákonomnom poučení vo svojej svedeckej výpovedi pred povereným príslušníkom PZ zo dňa 17.5.2011, pričom jej tvrdenia o úmyselnom poškodení zdravia inými osobami, ku ktorému malo dôjsť 28.2.2011, boli nepravdivé a vylúčené výsledkami vykonaného dokazovania.

Okresný súd podľa § 345 ods. 1 Tr. zák., s použitím článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd obžalovanej trest neuložil.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie obhajkyňa obžalovanej. V písomných dôvodoch podaného opravného prostriedku uviedla, že je toho názoru, že na základe vykonaných dôkazov v rámci hlavného pojednávania nie je možné jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností vyvrátiť verziu udalostí, ktorú obžalovaná popísala vo svojom liste adresovanom Ministerstvu školstva, vedy, výskumu a športu SR z mesiaca marec 2011 a následne ju potvrdila aj vo svojej svedeckej výpovedi pred povereným príslušníkom PZ dňa 17.5.2011, a preto nie je možné obžalovanú uznať za vinnú zo spáchania prečinu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. zák.

Poukázala na skutočnosť, že obžalovaná v rámci svojich výpovedí uvádzala, že napísaním listu, ktorý bol následne prostredníctvom zamestnanca reedukačného centra zaslaný na Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu SR sledovala zlepšenie podmienok detí umiestnených v reedukačnom centre, aby s nimi bolo zaobchádzané „ako s ľuďmi a nie ako so zverou“ a nie privodenie trestného stíhania riaditeľovi

reedukačného centra. Navrhla preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a rozhodol vo veci sám tak, že obžalovanú oslobodí spod obžaloby.

K odvolaniu obhajkyne obžalovanej sa vyjadril poškodený PaedDr. P. K. tak, že rozsudok, ktorým bola obžalovaná uznaná za vinnú považuje za vecne správny okrem časti rozhodnutia, ktorou mu nebol priznaný nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Odvolanie, ako aj jeho odôvodnenie považuje za alibistické a zmätočné.

Ďalej uviedol, že nárok na priznanie nemajetkovej ujmy mu nebol okresným súdom priznaný a okresný súd sa týmto jeho nárokom nezaoberal. Nebolo mu súdom umožnené predniesť záverečnú reč, v ktorej chcel na túto skutočnosť poukázať. V prípravnom konaní si nárok nemajetkovej ujmy riadne neuplatnil z dôvodu, že zo strany vyšetrovateľa mu bolo povedané, že by to aj tak bolo odkázané na civilné konanie. Tým ale nevedel, že stratí aj možnosť, aby sa tým súd v tomto konaní vôbec zaoberal, preto žiadal, aby ho súd s uplatneným nárokom odkázal na civilné konanie z dôvodu, že celé súdne konanie trvalo 5 rokov, aby mu lehota na jeho uplatnenie ostala zachovaná.

Obhajkyňa obžalovanej na verejnom zasadnutí krajského súdu v záverečnom návrhu zotrvala na dôvodoch uvedených v podanom odvolaní a navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a rozhodol vo veci sám tak, že obžalovanú oslobodí spod obžaloby prokurátora, pretože skutok nie je trestným činom.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí v záverečnom návrhu uviedol, že rozsudok okresného súdu považuje za zákonný a správny, a preto navrhuje odvolanie obžalovanej zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd ako súd odvolací na podklade podaného odvolania nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., vykonal vo veci verejné zasadnutie dňa 12. februára 2020. Na verejnom zasadnutí odvolací súd postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť odvolaním obhajcu obžalovanej napadnuté výroky rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obhajcu obžalovanej nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku, odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania. Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal kontradiktórnym spôsobom všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci, a tieto správne vyhodnotil jednotlivito i v ich súhrne tak, ako mu ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom.

Okresný súd svoje skutkové zistenia správne oprel o priznanie obžalovanej, výpovede svedkov H. L., V. Š., T. R., C. L., X. O.Ó., I. Y., G. X., MUDr. G. U., ako aj o ostatné relevantné listinné dôkazy, ktoré sú obsahom spisu, na ktoré v napadnutom rozsudku podrobne poukázal.

Okresný súd v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku a pritom presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti oprel svoje závery. Jeho rozhodnutie je založené na starostlivom vyhodnotení celého dokazovania a to spôsobom ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por.

Okresný súd správne poukázal, že skutok sa stal ako je popísaný vo výroku rozsudku a jeho páchatelkou bola obžalovaná. Vyplýva to jednak zo samotného priznania obžalovanej, ako aj z výpovede svedkyne L. U., t.č. Ž., že list adresovaný Ministerstvu školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky písala práve obžalovaná, ktorá ho odoslala prostredníctvom vychovávateľa Mgr. L. D.. Nebolo pochybností z obsahu listu, že v ňom oznámila skutočnosti zakladajúce podozrenie zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., keďže uviedla, že dňa 28.2.2011 v objekte G. S. U. V. ju vtedajší riaditeľ PaedDr. P. K. so zamestnancom centra fyzicky napadli a spôsobili jej zranenie oka, závraty a otras mozgu, čo si malo vyžiadať jej liečenie spojené s hospitalizáciou. V dôsledku tohto oznámenia bolo uznesením povereného príslušníka Obvodného oddelenia PZ v U.U. L., sp. zn. ORP-764/SH-PP-2011 zo dňa 13.5.2011 podľa § 199 ods. 1 Tr. poriadku začaté trestné stíhanie pre prečin ublíženia

na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona, vec bola uznesením povereného príslušníka OO PZ U. L. sp. zn. ORP-764/SH-PP-2011 zo dňa 7.8.2011 postúpená Krajskému školskému úradu L. na disciplinárne konanie. Oznamované skutočnosti obžalovaná potvrdila aj po zákonom poučení vo svojej svedeckej výpovedi pred povereným príslušníkom PZ zo dňa 17.5.2011.

Ďalej v konaní bolo dokázané, že tvrdenia obžalovanej o úmyselnom poškodení zdravia inými osobami boli nepravdivé a vylúčené výsledkami vykonaného dokazovania. Obžalovaná vo svojej výpovedi potvrdila, že chcela, aby poškodený bol zbavený funkcie, listom však privodila aj jeho prepustenie z pracovného pomeru. Obžalovaná v liste značne zveličila celý incident. Pokiaľ by došlo k takému rozsahu a intenzite bitia ako udávala aj vo výpovedi (údere, kopance), muselo by to mať zanechať stopy na jej tele (napr. modriny, opuchy), ktoré neboli pozorované pri neskoršej hospitalizácii, nehovoriac o iných príznakoch, ktoré by mohli zanechať. Začerveňanie oka (bielka) nemohlo ani vzniknúť po udere, pretože by bolo spojené s opuchom, oderkom, nehovoriac o tomto „častom zranení“ u obžalovanej (výpoveď J. L.) odpadávanie obžalovanej zjavne nemuselo súvisieť s incidentom (keďže bol vylúčený otras mozgu).

Z ďalších listinných dôkazov vyplynul osobnostný profil obžalovanej počas pobytu v reedukačných centrách. Zo záverečného komplexného hodnotenia dieťaťa spracovaného vychovateľkou Reedukačného centra v W. - X., hodnotenia a plánu sociálnej práce s dieťaťom a jeho rodinou vyplynulo, že do reedukačného centra bola prijatá dňa 25.8.2009, záťažové situácie zvláda podľa momentálnej nálady, keďže je náladová, v hneve je často vulgárna a afektívna, prevýchovný proces nebol úspešný kvôli jej agresívnemu správaniu voči pedagogickým pracovníkom. Súčasťou hodnotenia je aj register priestupkov vypracovaný dňa 15.3.2011 vychovateľkou L. W., z ktorého vyplynulo spáchanie 26 priestupkov vo výchove mimo vyučovania, vrátane nerešpektovania nepedagogických pracovníkov, pokynov, poškodzovania majetku a podozrenia z prepadu nočnej služby za účelom odcudzenia kľúčov a plánovaného útoku dňa 2.3.2011, taktiež sebapoškodzovanie.

Zo správy Detského domova v B., okres T. vyplynulo, že maloletá bola v zariadení umiestnená od 18.3.2011 na základe Uznesenia Okresného súdu Čadca sp. zn. 5Ppom 3/2011 z 18.3.2011, dňa 7.4.2011 okolo 19,00 hod. fyzicky zaútočila na maloletú osobu, keďže ju držala pod krkom, kopla ju kolenom do oblasti rebier, hodila o nábytok, ťahala za vlasy a kopala. Uvedený prípad bol nahlásený za účelom ďalšieho vyšetrovania na polícii.

Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom ako okresný súd a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými okresný súd rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery, preto odvolacie námietky obhajcu obžalovanej, s ktorými sa okresný súd dostatočne a vecne správne vyporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, nepovažoval za dôvodné. Smerovali totiž vo svojej podstate len do hodnotenia vykonaného dokazovania. V tomto smere treba uviesť, že každý orgán trestného konania hodnotí vykonané dôkazy podľa § 2 ods. 12 Tr. por. v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov a podľa vlastného vnútorného presvedčenia.

Na základe týchto úvah možno potom vysloviť, že ak prvostupňový súd dospeje k určitému záveru a tento záver je výsledkom logického konania a uvažovania, nemožno mu potom vytknúť žiadne pochybenie. Tak je tomu aj v posudzovanej veci. Ako už bolo uvedené, okresný súd v napadnutom rozsudku sa starostlivo a dôsledne zaoberal všetkými vo veci kontradiktórnym spôsobom vykonanými dôkazmi, a tieto správne vyhodnotil podľa zásad uvedených v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por. Jeho rozhodnutie je takto správne a v súlade so zákonom, lebo má oporu vo vykonanom dokazovaní.

Odvolací súd dodáva, že v zmysle ustálenej súdnej praxe -judikatúry Najvyššieho súdu SR, pokiaľ súd postupuje pri hodnotení dôkazov podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom zvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené skutkové zistenia, nemôže ani odvolací súd napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s inými do úvahy predchádzajúcimi závermi.

Rovnako nepochybil okresný súd, keď vo vzťahu k výroku o treste aplikoval čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a obžalovanej trest neuložil, a to s poukazom na skutočnosti, že obžalovaná od prepustenia z reedukačného centra viedla riadny život, nedopustila sa žiadnej trestnej činnosti, iba málo nebezpečných priestupkov na úseku dopravy.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozsudku, preto ani odvolacie námietky obhajcu obžalovanej nepovažoval za dôvodné, neakceptoval ich a odvolanie obhajcu obžalovanej ml. U. U.S.Z., rod. D.Á.B. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.